

Een teken van God

Gemeente van Christus,

Soms moet je op dingen gewezen worden. Als in deze vakantie een dagje naar het bos gaat, kan een gids je helpen. Hij wijst je op de bijzondere struiken, waar je zelf voorbij gelopen was. Hij hoort vogels fluiten en vertelt welke vogel dat is. Hij ziet reeën en herten lopen, en wijst je ze aan. Een gids is onmisbaar, vooral als je de omgeving niet zo goed kent. Die gids loopt, kijkt en luistert anders dan jij. En die leert je om op een andere manier door dat bos te lopen, anders te kijken en te luisteren. En daar moet je op gewezen worden.

In de kerk komen we bij elkaar, om elkaar te helpen om te kijken en te luisteren naar God. In de kerk proberen we te leren om met open ogen en open oren door de wereld te gaan. De kerk is een plek om je zelf te oefenen in kijken en luisteren. Om tegen de dingen anders aan te kijken. Tijdens een kerkdienst word je gevoelig gemaakt om te kijken en te luisteren waar God ís, hoe Hij spréékt, wat je van Hem ziót. Dit is tenminste waarom er kerk is. Je vertelt aan de ander wat jij ziet en hoort. Ik zie, ik zie wat jij niet ziet, en ik ga het je vertellen. Luister maar.

Vanmorgen is Ezechiël onze gids. Hij is door God geroepen om de Israëlieten te laten zien dat God er is. Dat Hij komt met oordeel, maar ook dat Hij genadig is. Het volk ervaart God immers niet meer. Hij lijkt wel de grote afwezige. Ze zeggen daarom ook tegen elkaar: *De HEER heeft het land verlaten, de HEER ziet ons niet*. En dit maakt dat ze heel anders gaan leven. Het geeft hen alle ruimte om zelf te doen wat ze willen. Als God er toch niet is, dan kun je alles doen wat je maar wilt.

Als God het toch niet ziet, dan kunnen we ongegeneerd onze gang gaan. Als die bijzondere struiken, die mooie vogels en dat wild er niet zijn, kun je anders door het bos gaan. Als God er niet is, kun je anders gaan leven. Dan hoef je met Hem geen rekening te houden. En dat is het probleem dat God heeft met die Israëlieten.

Je zou maar in de schoenen van de profeet Ezechiël staan. Hij is door de HEER in dienst genomen voor slecht-nieuws-gesprekken. In plaats van het goede nieuws, het Evangelie, te vertellen, komt Ezechiël met een nare boodschap. Een bericht dat je door merg en been gaat. Ezechiël moet aan het volk van God vertellen over het oordeel van hún God. Een oordeel dat iedereen treft. Jong en oud, moeders en kinderen, mannen en vrouw. Geen enkel onderscheid!

Het is allemaal goed fout daar in Jeruzalem. Wij hebben alleen nog maar het negende hoofdstuk van deze profeet gelezen. Als je de rest ook doorleest dan kom je er achter dat vrede in Jeruzalem - de stad van vrede nota bene - ver te zoeken is. Men heeft God monddood gemaakt. Een ieder doet waar hij of zij zin in heeft. Daarbij wordt geen rekening met God gehouden. Het lijkt wel of de mensen denken: als God dan toch niet bestaat, dan maakt het ook niet meer uit hoe ik leef. Als God toch niet bestaat, dan kan ik mijn eigen gang gaan. Dan hoef ik niet zo moeilijk meer te doen. Waarom goed doen, eigenlijk? Wat krijg ik daar nu voor terug?

Ik weet niet hoe het jou vergaat, maar je kunt deze gedachte zomaar bij jezelf tegen komen. Nu houd je je nog in, omdat je weet: ik hoor te leven volgens de *lifestyle* van het Koninkrijk van God. Maar als dat Koninkrijk een illusie blijkt te zijn, als

dat Koninkrijk toch niet komt: waarom zou je dan niet het maximale uit dit leven halen, 24/7?

In Ezechiël 9 lijkt het erop dat de profeet het hele volk aanklaagt. Ezechiël spreekt met zijn God - vers 8: *Ach HEER, mijn God, gaat u, nu uw woede Jeruzalem treft, alle Israëlieten vernietigen die er nog zijn?* Gaan alle Israëlieten er nu aan, niemand uitgezonderd? Ook geen rest? De HEER antwoordt Ezechiël hier nog niet. Hij zegt alleen dat het land vol van bloed - zegmaar veel doden, is. Het onrecht tiert welig. De Israëlieten gaan eraan, allemaal, zo lijkt het.

God komt met zijn oordeel. En als God boos is dan moet je je bergen. Er zijn mensen die liever door rotsen of bergen verpletterd worden, dan in aanraking te komen met de woede van de HEER. Hij komt om te oordelen...

Het oordeel voltrekt zich. 6 mannen gaan rond. Onze vertaling zegt dat ze *moordend* rondgaan. Het woord dat hier voor *moordend* gebruikt wordt, kun je ook anders - en beter vertalen met: straffend. Of al die mensen nu vermoord werden, wordt ook uit de rest van het hoofdstuk niet helemaal duidelijk en het Hebreeuwse woord dat hier staat is minder krachtig. Eén ding is helder: men wordt gestraft, en niet zachtzinnig. Nota bene 6 mannen gaan rond in de stad.

Je zou er zomaar over heen lezen, maar ze beginnen met straffen in de tempel. De tempel is de plek waarvandaan ze hun strijd gaan beginnen. Dit betekent voor de mensen dat het goed menens is. Een gevecht dat in de tempel begint, het huis van God, dat betekent dat het foute boel is. Juist de tempel is de plek waar asiel wordt verleend, waar je als Israëliet veilig bent. We zongen Psalm 84, daarin staat ook dat de Heer je

beveiligt. In het huis van de HEER ben je veilig, want je bent dichtbij God. Daar is nu geen sprake van. Juist op de meest heilige plaats, worden mensen geslagen door de woede van God. De woede van God brengen die 6 mannen mee. Als ze de tempel hebben gehad gaan ze verder... de stad door.

Gods woede, Gods wraak, is heftig. Het is gericht niet tegen Assyrië of Babylonië, de grote rijken van die tijd, die oorlog met elkaar hadden. Nee, het is gericht tegen het kleine volk, het volk van God zelf. De HEER straft zijn eigen volk. Hoe erg moet hun slechtheid dan wel niet zijn? Het lijkt erop of er niemand aan ontkomt.

Doen wat je zelf wilt, zonder rekening te houden met God, heeft dit tot gevolg. *De HEER heeft het land verlaten, de HEER ziet het niet.* Als je dit zegt en zo leeft, is dit het resultaat: de woede van God.

Het hele boek Ezechiël draait om de af- en aanwezigheid van God. Ezechiël beschrijft deze af- en aanwezigheid met de woorden *Gods glorie*. Als Gods glorie wegtrekt betekent dat God zelf weg gaat. En dat gebeurt nu in de tempel. Mensen deden alsof Hij niet bestond, en nú trekt Hij weg. Een vechtpartij is daarvoor in de plaats gekomen. De liefdevolle zorg van God is omgekeerd in woede. God heeft het land verlaten. Ja, verlaten met zijn glorie, zijn heerlijkheid. Dan blijft het zwaard en het oordeel over.

6 mannen kondigen het oordeel aan, laat Ezechiël ons zien. Maar toch is er nog iemand: een zevende man, oftewel de eerste man. Voordat die 6 mannen hun werk ging doen, liep hij eerst door de stad. Iemand in linnen gekleed. Iemand die kleding draagt van fijne stof. Hij draagt geen zwaard, brengt

geen oordeel. Nee, om zijn gordel hangt een inktkoker, zoals schrijvers dat in die tijd hadden. Deze persoon doet iets merkwaardigs. Voordat de 6 mannen hun werk gaan doen, maakt deze man zijn genaderonde.

Hij krijgt de opdracht om iedereen die jammert en klaagt over de gruwelijke dingen in de stad te merken. Deze mensen krijgen een teken. Ze horen niet meer bij de andere Israëlieten. Blijkbaar maakt de HEER *toch* onderscheid tussen mensen. Deze gemerkte mensen mogen niet geslagen worden. Het zal een klein groepje zijn geweest, ten minste die indruk krijg je als je Ezechiël 9 doorleest. Een klein groepje dat stand weet te houden tegen de afgrijselijke praktijken in Jeruzalem.

Een teken brengt hij op het voorhoofd. Dat doet mij denken aan de uittocht uit Egypte. Je weet wel, de Israëlieten waren slaven geworden van de Farao en moesten keihard werken. God bevrijdde hen uit Egypte en daarvoor gebruikte bij 10 plagen. De laatste plaag is dat alle oudste jongetjes - alle eerstgeboren jongens - worden gedood. Alleen als de vader bloed rond de deur had gesmeerd bleven deze jongens achter de deur in leven.

In Ezechiël is het niet de vader die tekens aan brengt, maar deze man met linnen kleding. Hij merkt iedereen die in leven moet blijven. En dat zijn de mensen die jammeren en klagen over het gruwelijke dingen die gebeuren in Jeruzalem. Mensen die zich niet door alle god-loosheid laten meeslepen. Deze mensen krijgen een teken op hun voorhoofd.

Dat teken had waarschijnlijk de vorm van een kruisje. In het Hebreeuws wordt hier een woord gebruikt dat slaat op de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet. Dat is de letter taw.

In het oudhebrewse lettertype van de Bijbel had deze letter de vorm van een kruisje. Met als boodschap: Deze mogen niet geslagen worden, deze moet je *overslaan*.

Het kruisje, getekend op je het voorhoofd. Het is net als dat bloed op die deurpost in Egypte: dit teken red je leven. Je zult niet geslagen worden, maar in leven blijven. De HEER zal niet met je doen, zoals hij deed met die anderen. Dit teken redt.

De man in linnen loopt ook hier in Hilversum rond. Er zijn kruisje op voorhoofden gezet. Mensen zijn apart gezet. Wij hebben dit teken van redding ontvangen bij onze doop. Toen ging wij met Christus onder in het water van de doop. Het water waar de Israëlieten door moesten in hun vlucht uit Egypte. Dat is Christus doorgaan in zijn leven. Daar aan het kruis droeg hij alle slechtheid van de mensheid. Dat teken van het kruis, hebben wij ontvangen bij onze doop. Toen werd namens God door een mens bij ons de tekens van het Koninkrijk aangebracht. Het teken van redding dat ons veilig stelt van de 6 mannen die rondgaan in deze wereld.

Getekend door het Koninkrijk van God. Dat ben je als je gedoopt bent. Je hoort bij het volk van God. Je hoeft niet meer bang te zijn voor het oordeel van God. Hij is immers met het woord van genade, het sacrament van de doop, naar je toegekomen. Alles wijst naar Christus die door de dood is gegaan en redding geeft. Het oordeel van God, de woede en de wraak, heeft Hij gedragen.

Het teken van het kruis. Dan ben je veilig. Betekent het dat als je gedoopt bent, je veilig bent, ondanks hoe je leeft? Kun je dan leven zoals je dat zelf helemaal wilt? Je zou dat kunnen

denken. Genade is toch dat God er niets voor terug wil, het is gratis?

Genade is gratis, maar niet goedkoop. Het heeft Jezus het leven gekost. Hij vraagt van ons achter Hem aan te gaan. Hij vraagt van ons te leven uit onze doop. Dat betekent dat je door het water heen moet, net als die Israëlieten, toen de Egyptenaren achter hen aanzaten. Dat houdt in dat je in ballingschap moet, net als met Ezechiël gaat gebeuren. Je zult niet alleen maar juichen en lachen, maar ook zuchten en klagen. Vaak vinden wij mensen die zuchten en klagen, een beetje moeilijk. Hier gaat het om mensen die niets kunnen, die overgeleverd zijn. Zij kunnen zelf geen vuist maken, kunnen niet opstaan voor gerechtigheid. Nee, het zijn mensen die zwak en kwetsbaar zijn.

Maar je komt er doorheen. God zal een weg maken door het water. Hij zal je vasthouden ook als de ballingschap komt. Als moeilijk wordt, zal Hij er zijn.

Nog even wat anders, iets dat mij verbaast. God straft zijn eigen volk. Dus alle mensen die bij zijn verbond horen. Zegmaar, ook de gedoopten. Als je Ezechiël zo doorleest, helpt het niet om alleen gedoopt te zijn. Je doop alleen zorgt er niet voor dat je veilig bent. Ezechiël laat ons zien dat we ook moeten leven uit onze doop. In Ezechiël ontvangen de mensen het teken van de man in linnen kleding, omdat ze goed doen. In plaats van te *genieten* van het slechte, *klagen* en *jammeren* ze erop los. Ook al zoiets typisch. Klagen en jammeren als goede daad. Vaak als wij denken aan goed doen, dan gaat het om grote idealen, maar hier lijken de eenvoudige mensen een voorbeeld te zijn. Zij die lijden vanwege de ongerechtigheid. Zalig die treuren...

Je leven kan dus niet blijven zoals het nu is. Jezus vraagt je om het slechte te stoppen. En dat kun je doen door naar het kruis te kijken. En niet door te zeggen: *De HEER heeft het land verlaten, de HEER ziet het niet*. Dit mag je nooit zeggen. Als je dat denkt, moet je gauw naar de kerk gaan, en kijken naar het doopvont. Ik ben gedoopt, daarom mag ik zo niet leven!

God komt met zijn straf. De ballingschap wordt een feit. Je kunt het hele boek Ezechiël eens doorlezen en je ziet het. Ellende op ellende. God komt met oordeel. Mensen trekken zich niets aan van de HEER.

Wij als mensen moet leren om goed te kijken en te luisteren. De schellen moet van onze ogen gehaald worden, onze oren moeten open staan. Open oren om te horen wat de Geest tegen de gemeente zegt. Goed leren kijken en luisteren begint bij je voorhoofd.

Als je wat doms doet of zegt, dan hoor je weleens: voel aan je voorhoofd! En dat geldt voor ons ook. Wij zijn gedoopt en dat betekent wat wij bij Christus horen. Je moet er echter ook uit leven: Voel daarom aan je voorhoofd. Daar heeft God zijn Naam aan die van jou verbonden. Je hoort bij hem en Hij hoort bij jou.

Betekent het dan dat je doop doorslaggevend is? Dat je doop bepaalt of je gered bent of niet? Nee, Ezechiël laat ons zien, dat dit teken aan het voorhoofd ook te maken heeft met hoe je leeft. Uit hoe je leeft, verbindt God zich aan ons. Dat betekent concreet dat ons leven ertoe doet. Wij mogen in vrijheid leven, meewerken met God. En soms is dat klagen en jammeren over alles in deze wereld. Ezechiël laat ons zien:

klaag gerust over alle onrecht. Deze mensen klagen om dat er reden is om te klagen. De stad Jeruzalem doet alsof God niet bestaat en gaan hun eigen gang. Klaag gerust over alle goddeloosheid in deze wereld, alle gruwelijke dingen die er zijn in dit leven. Samen met Christus mogen we de godverlatenheid van dit leven uitroepen, mogen we zuchten vanwege alles: het milieu, de coronacrisis, onze eigen slechtheid. Net als die Israëlieten tijdens hun slavenwerk in Egypte. Ezechiël zal nog in ballingschap gaan. Maar hij beseft: De HEER heeft ons *niet* verlaten, de HEER *ziet* ons! Hij hoort ons geklaag en gejammer. Uit angst en nood komt mijn gebed.

De zondag is de dag dat je zintuigen, je sensoren, weer worden afgesteld op God. Dat je op God gewezen wordt. En dan kun je weer een week er tegen aan. Met open oren en open ogen om al Gods tekens te verstaan. Dan kijk je met andere ogen naar die boog in de wolken. Je ziet het niet alleen als een interessant natuurverschijnsel, iets met de breking van het licht. Dat ook! Maar vooral dat het een teken is Gods trouw! En zo zijn er nog veel meer tekens te vinden in deze wereld dat God er is. Daar moet je op gewezen worden en dat heeft Ezechiël vanmorgen gedaan, net als die gids in het bos!

Boven alle donkere wolken van Gods oordeel schittert zijn trouw voor iedereen die het maar zien en horen wil. In Ezechiël 1 schrijft de profeet over de verschijning van de HEER en die vergelijkt Hij met die van de regenboog: *Zoals de boog die bij de regen verschijnt in de wolken, zo zag die gloed eruit. Dit was de aanblik van de stralende verschijning van de HEER.* Hij is er en ziet ons!

AMEN.